

DARWIN NEWS

Vi vågar väga vikten på bevisen

Är Darwins finkfåglar på Galapagos bevis på evolution?

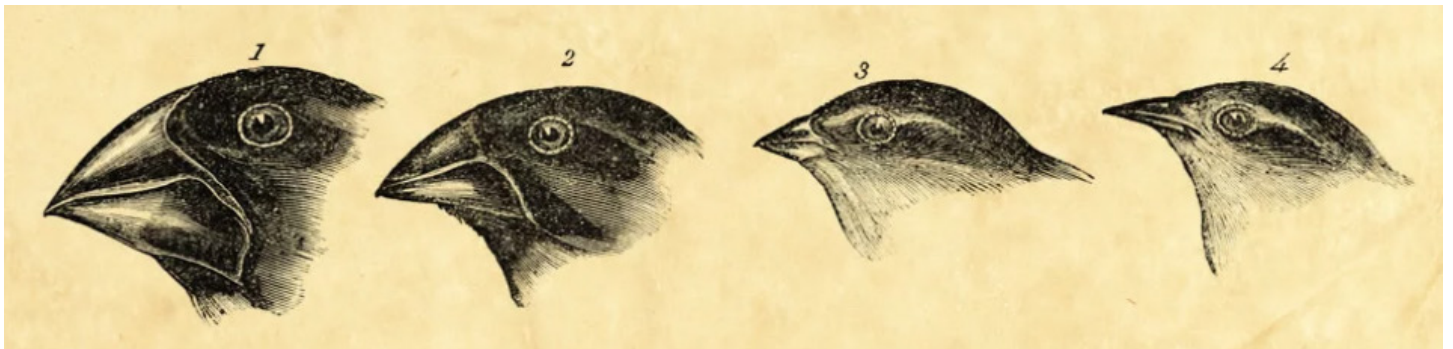

Foto: Answers in Genesis.

När Charles Darwin gjorde sin berömda resa till Galapagosöarna år 1835 med fartyget *Beagle*, upptäckte han att det fanns totalt fjorton olika finkarter på de olika öarna och alla skiljde sig från varandra i storlek, färg och form på näbben.

Han drog då den logiska slutsatsen att Skaparen inte kunde ha skapat en separat fink för varje ö utan de härstammade från några finkar på fastlandet och med tiden hade de sedan förändrats.

Dessa finkar tas ofta upp i naturvetenskapliga läroböcker som ett strålande exempel på "en pågående evolution mitt framför våra ögon".

Man menar då att den lilla förändring som ägt rum hos Darwins finkar med tiden också kan åstadkomma de storskaliga förändringar som behövs för att ett helt nytt sorts djur ska utvecklas.

FINKARNA HAR KORSAT SIG MED VARANDRA

Darwin trodde att alla finkarna hörde till olika arter, men gjorde aldrig några experiment för att få det bekräftat. Senare tids studier¹ har visat att korsning mellan de olika finksorterna förekommer naturligt. De kan alltså para sig och få fertil avkomma.

Det betyder att alla dessa finkarter egentligen inte ens var olika arter utan bara mindre varianter inom finkfågelsläktet. Linné skulle ha uppfattat dem som att de tillhörde samma skapade grundform.

Forskare har kunnat visa att den vanligaste näbbstorleken hos en mellanfink (*Geospiza fortis*) varierar beroende på olikheter i klimat, tillgång på mat och förekomsten av rovdjur.

NÄBBSTORLEKEN HAR SKIFTAT

Forskare har kunnat visa att den vanligaste näbb-storleken hos en mellanfink (*Geospiza fortis*) varierar beroende på olikheter i klimat, tillgång på mat och förekomsten av rovdjur.

Man märkte att olika yttre förutsättningar i miljön gjorde att finkar med en viss näbbstorlek lättare överlevde. När torkan drabbade öarna år 1977 dog många av dem som hade en mindre näbb, medan de med större näbb lättare klarade av att äta de hårda nötterna.

Men åren 1982-1983 drabbades öarna av svåra regnoväder och då återhämtade sig finkarna med mindre näbbar, eftersom de lättare kunde livnära sig på mjuka frön.

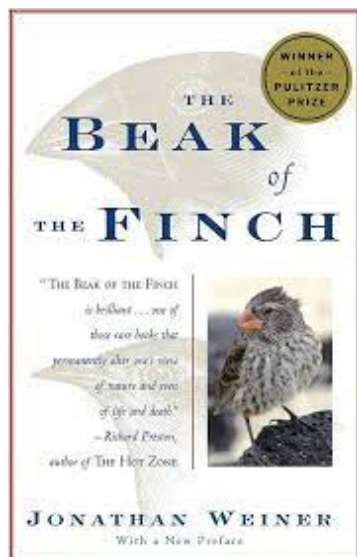
EVOLUTION ELLER NATURLIGT URVAL?

Man kallar detta för naturligt urval och att de bäst utrustade överlever, men naturligt urval och evolution är två helt olika saker.

Det naturliga urvalet väljer ut det bästa från det som redan finns. Något verkligt nytt skapas inte. Processen kan få egenskaper att variera fram och tillbaka inom en population, som i fallet med storleken på finkfågeln näbb.

Dagens kreationister, och även några på Darwins tid, tillåter fritt begränsade förändringar inom de ursprungligen skapade grundformerna. Det ligger inom den kreationistiska modellen att föreslå att de nuvarande varianterna av finkar härstammar från en eller flera förfäders kategorier av finkar och att migration av djur till nya områden kan inträffa och också gör det.

Kreationister är helt överens med Darwin om finkarna. Men de håller inte med om den helt obevisade evolutionära spekuleringen att finkar utvecklats från fiskar och i slutändan från en-

celliga organismer. Snarare passar bevisen bättre tanken att varje grundläggande djursort skapades med möjlighet till variation inom den gruppen. Förändringar begränsas av den genetiska information som finns redan från början.

Vad ska vi då säga om de senaste tidnings-

artiklarna över hela världen som proklamerar att en ny studie av finkar och deras näbbar har visat att "Darwin hade rätt"? Ett team av Princeton-forskare har vunnit ett prestigefyllt pris för 20 års studier av bofinkens näbb på en liten ö i Galapagoskedjan, hem för endast ett fåtal finkarter, och i en bästsäljande roman med titeln *Finkens näbb* berättar de sin historia och förklarar sina upptäckter. Men vad var det man egentligen kom fram till?

De två forskarna, Dr Peter och Rosemary Grant observerade hur fåglar med större näbbar, under torka, var bättre anpassade än andra, så deras andel ökade. Men denna trend vände när de cykliska förhållandena vände. I tider av torka observerades dessutom att de normalt separata arterna korsade sig. De är trots allt släkt. Darwin hade rätt!

Men är detta verkligen evolution? Även efter förändringarna finns det fortfarande samma utbud av näbbstorlekar och former. Detta är variation och anpassning, inte evolution.

Egentligen har ingen verklig evolution skett. Observationen är att det finns större grupperingar av arter till vad som kan påminna mer om de ursprungligt skapade grundformerna. Skapelsen överensstämmer med Darwins observationer och med de nyare observationerna, men det gör inte evolutionen. Trots att Grants tolkar detta som snabb evolution. Studien var bra, men tolkningen var fel!

Johnny Bergman

Källor:

1. Jonathan Weiner: "The Beak of the Finch: Evolution in Real Time" (1994).